

[Jørgen Jørgensen.]

steren om at gaa til Regeringen og sige, at nu var den Tid forbi, da vi kunde stole paa de Erklæringer, Statsministeren gav over for Rigsdagen, nu maatte det holde op. Det er med mit fulde Vidende og ganske aabent og ligetil, at Udenrigsministeren gav denne Meddelelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Axel Kristensen: Den højtærede Statsminister bruger det Udtryk, at vi i Venstre var uenige med det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen i hans Sydslesvigpolitik. Det er ikke nogen fair Maade at gengive det paa, vi har sagt her. Vi har udtrykkeligt sagt, at det, vi forstaaer ved Sydslesvigpolitikens Afvigen fra Venstres og for øvrigt de Konservatives Standpunkt, at vor Afvigen fra Oktobernoten var Spørgsmaalet om en § 5. Det er det væsentlige Indhold af den Politik, som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen og vi andre staar bag ved, og deri er ingen Uenighed. Der er ingen Rimelighed i at blive ved at gentage, at her var en Uenighed. Det var kun et Spørgsmaal om, paa hvilket Tidspunkt denne Sag maatte bringes endelig ind i denne Sal, og hvorledes man bedst skaffede et Flertal for den. Der var ikke nogen Uenighed om det reelle, og det er ikke fair at blive ved at fremstille det, som om der var det. Den højtærede Statsminister sagde, at det var et Angreb paa Udenrigsministerens Ære at mene, at han skulde have været Tilhænger af en saadan § 5, da Oktobernoten blev udarbejdet, for andet er det ikke, vi har meddelt Befolkningen. Hvorfor svarer Udenrigsministeren saa ikke paa Spørgsmaalet her, hvorfor er han nu igen blevet tavs, som han er blevet det andre Gange? Hvorfor svarer Udenrigsministeren ikke selv paa, om han paa det Tidspunkt mente, at en saadan Bestemmelse var skadelig for Danmark, ikke indrepolitisk, ikke for Ministeriet, men for Danmark? Det synes jeg vi har Krav paa at faa at vide, det er afgørende.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Jeg skal ikke yderligere gøre dette Ting til et Oxfordmøde. Jeg synes ikke, det tjener noget Formaal. Jeg mener, jeg har opfattet den højtærede Udenrigsministers Svar til mig før rigtigt,

naar jeg gengiver det saaledes, at han sagde: det er en Selvfølge, at enhver dansk Regering, ogsaa denne Regering, vil forsøge at beskytte Danske, der maatte bekende sig til Danskheden, ogsaa efter at Freden er sluttet, mod Overlast. Det var ikke det, jeg spurgte om; jeg gaar ud fra som en Selvfølge, at man vil gøre Indsigelse dér, hvor man kan, hvis noget saadant skulde ske. Nej, det, jeg spurgte om, og det, jeg synes navnlig har Betydning for Sagen, ikke for den Historie, der er gaaet forud, men for, hvad der vil ske i Fremtiden, er dette. Man siger: vi staar alle paa Oktobernotens Grund — man kan mere eller mindre tvivle om, hvor langt man kan komme, og om man overhovedet kan faa den igennem —, og denne Oktobernote indeholder til Sydslesvigerne en Henvisning om, naar de maatte ønske det, at gøre Brug af deres Selvbestemmelsesret. Saa er det, jeg siger: Naar Danmark foretager denne statspolitiske Hensstilling over for dem og over for Omverdenen, saa er Danmark ogsaa forpligtet i det selvsamme Øjeblik, ved de selvsamme Forhandlinger, der i den Anledning føres over for de Allierede og over for Fredstraktaten, til at sørge for, at Sydslesvigerne faar Ret til, naar de maatte ønske det, at gøre Brug af denne Selvbestemmelsesret, uden at det skal komme dem til Skade paa Liv og Gods. Jeg sagde yderligere første Gang, jeg havde Ordet, at jeg gik ud fra som en Selvfølge, at hvis ikke det modsatte blev sagt, saa var den Fortolkning, jeg her har givet, rigtig, og det maa den altsaa være, naar der ikke er sagt det modsatte. Men i det Svar, den højtærede Udenrigsminister gav mig, er der ingenting sagt, for dér har han talt udenom; han har ikke svaret paa det ganske koncise Spørgsmaal: den Dag, da Oktobernotens Krav maatte blive opfyldt, har man da samtidig ved de Forhandlinger, der dér skal paagaa, sikret sig, at de, naar de en Dag i Henhold til Oktobernotens Ord ønsker at gøre Brug af deres Selvbestemmelsesret — altsaa Ret til Petition om Selvbestemmelsesret —, har Ret dertil, uden at det skal komme dem til Skade paa Liv og Gods.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen begyndte ligesom alle de andre, der er imod Venstre, med en vis Indignation over, at man meddeler fortrolige Efterretninger, og dernæst gør de selv det samme eller har gjort det forud.